

ikke været Dvrigheds handlinger, de have Ingen-
ting været, de have været Politimesterens Luner,
men det er disse Luner, som vi skulle have
regulerede. Vi skulle vide, hvad Tilhold er,
om de ere Dommer handlinger eller Dvrigheds-
handling. Der er mange Forhold i vor Lov-
givning og i vor Retstilstand, hvor det er meget
tvivlsomt, om en Handling af en Dommer, der
tillige er Dvrighedsperson, er en Dommerhand-
ling eller en Dvrigheds handling. Naar man
møder i en Skifteret, saa kan man af Skifte-
forvalteren een og samme Dag faae en Rjen-
delse, der er en Dommer handling, og en Rjen-
delse, der er en Dvrigheds handling; men dersom
nu det ærede Medlem for Viborg Amts 5te
Valgkreds (Klein) kom herind i Salen og sagde:
„det er dog forskrækkeligt, dette Virvar, at man
ikke kan finde ud af, om Noget er en Dommer-
handling eller en Dvrigheds handling“, saa vilde
Jngen troe, at han talte Alvor; men det ærede
Medlem kjender bedre end jeg, hvor difficult,
hvor vanskeligt det i mange Tilfælde er efter
den bestaaende Lovgivning at udfinde, om Noget
er en Dommer handling eller en Dvrigheds-
handling. Det er ikke ret længe siden, at min
Praxis førte mig til at skulle have det Spørgs-
maal afgjort, som har staaet i 100 Aar, kan
jeg gjerne sige, nemlig om en Notarialforret-
ning er en Dvrigheds handling eller en Dommer-
handling. Mine ærede overordnede Dommere
i den kjøbenhavnske Overret sagde, at den var
en Dvrigheds handling; Sagen kom derefter ind
for Højesteret og denne sagde: Nei, den er en
Dommer handling. Her saae man altsaa, hvor
uenige to saa veludstyrte Domstole som Landets
talrigste Overret og Højesteret kunne være om
et saa simpelt, almindeligt og forlængst givet
Spørgsmaal, og saa skulde vi her besvære os
med en Undersøgelse om det, at give et Til-
hold, skal ansees som en Dommer handling eller
en Dvrigheds handling. Nei, mine Herrer, det,
som vi vedtage, det skulle Domstolene respectere,
og sige vi, at et Tilhold skal være en Dommer-
handling, komme Domstolene til at gaae der-
efter. Jeg troer ikke, at det er noget Overgreb,
og jeg troer heller ikke, at det er noget Misgreb
at sige, at et Tilhold, som gives i en Ret, er
en Dommer handling. — Det kan være et Spørgs-
maal, om det Forslag, som jeg har stillet under

Nr. 5, er rigtigt; jeg vil ikke ubetinget paastaae
det, men jeg troer, at det har særdeles Meget
for sig. Den Indvending, som kan gjøres der-
imod, er, at den ene Underdommer kan komme til
at censurere, at affige Kjendelse over en anden Under-
dommer. Naar f. Ex. Politimesteren i Sorø
giver et Tilhold, saa kan hans Collega i Ringsted
komme til at sige, at det er ubesøiet, og at han
ikke burde have givet dette Tilhold. Det er
hidtil ikke kjendt, at den ene Dommer saaledes
kan tilfidesætte den andens Kjendelse, og det er
denne Consequents af mit Forslag under Nr.
5, som har gjort mig noget betænkelig ved at
stille det; men naar jeg desuagtet er kommet
frem med det, og naar jeg desuagtet vil anbe-
fale det ærede Thing at vedtage det, saa siger
jeg: er der en Feil deri, vil den kunne rettes
ved tredje Behandling. Dette Endringsfor-
slag gaaer ud paa, at Domstolene skulle have
Ret til at undersøge, om en Mand med Høj-
de har faaet et Tilhold, og hvis de finde, at Til-
holdet ikke var retlig afgivet, saa skulle de kunne
ophæve det og frifinde Manden. Der kan ikke
være nogen Betænkelighed ved dette Forslag,
naar man vil indskrænke det til at gjælde
for Overretterne, og jeg troer, at hvis man
foretager denne Rettelse, saa er Forslaget med
Højde uangribeligt; det er netop i den Grund-
sætning, at Tilholdet, som Dommer handling,
bør kunne paastjønnes af den overordnede Dom-
stol, at jeg har stillet dette Forslag. Jeg tager
ikke i Betænkning her at erklære, at der ikke
med Hensyn til nogen Slags Forbrydelse er
affagt saa forkeerte Domme som med Hensyn
til Anvendelsen af Forordningen af 21de Au-
gust 1829 — naturligviis mener jeg for-
holdsvis til Forbrydernes Antal — og det
er dog ikke alle de forkeerte Tilhold som ere
fremkomne, langt mindre at alle Domme ere
blevne underkjendte paa Grund af ufornuftigt
Tilhold; men jeg troer, at man bør skjænke det
Individ, som man lader undergaae et Tilhold,
den Tilflugt, at lade idetmindste Overret-
ten skjønne, om han retlig har faaet Tilholdet,
om hans Frihed er retlig bleven begrændset.
Jeg maa tilstaae, at det undrer mig
meget at høre en Indvending, som er fal-
det fra den ærede Nigsdagsmand for Viborg
Amts 5te Valgkreds (Klein), mod dette Forslag.